

Beslutningsforslag nr. B 80. Fremsat den 12. februar 1981 af Mølgaard (DR), Ib Christensen (DR), Flygaard (DR), Alfred Hansen (DR) og Lis Starcke (DR)

Forslag til folketingsbeslutning

om afvikling af alle former for erhvervsstøtte

Folketinget opfordrer regeringen til at afvikle alle former for erhvervsstøtte – direkte eller indirekte – fra det offentlige med henblik på ligestilling af alle grene af erhvervsliv-

et, fri strukturtilpasning, aflastning af »det frie lånemarked«, således at renten kan sænkes generelt, og lettelse af skattetrykket, som også hæmmer erhvervenes initiativ.

Bemærkninger til forslaget

Den meget omfattende erhvervsstøtte, som fortrinsvis ydes gennem landbrugsministeriet, industriministeriet og fiskeriministeriet, men også gennem andre ministerier og offentlige instanser, forvrider konkurrenceforholdene, hæmmer den nødvendige strukturtilpasning i erhvervslivet og betyder en alvorlig byrde for brancher og erhverv, der ikke får sådan støtte.

Erhvervslivets egne organisationer – fortrinsvis Industrirådet og Grosserer-Societetet – har gentagne gange sagt fra over for erhvervsstøtten, hvis nettovirkning på beskæftigelse og betalingsbalance da også må formodes at være negativ. Der flyttes nok lidt rundt på arbejdsløsheden geografisk og branchemæssigt ved erhvervsstøtten, men alt i alt øges arbejdsløsheden på grund af bebyrdelsen af ikke-støttede.

I en situation, hvor næsten alle erkender et behov for, at der gennemføres meget omfattende offentlige besparelser, bør disse deciderede tilskud til særinteresser afvikles. Der er i øvrigt ingen tvivl om, at muligheden for at opnå folkelig accept af besparelser inden for en række andre områder vil være særdeles ringe, uden at der også gennemføres besparelser inden for erhvervsstøtteområdet – og denne bør da gennemføres, så meget desto mere som det efter forslagsstillernes opfattelse kan ske helt uden skadevirkninger, men tværtimod vil gavne erhvervenes muligheder på længere sigt i kraft af den friere strukturtilpasning og det lettede skatte-tryk.

Forslaget må i øvrigt ses i sammenhæng med Danmarks retsforbunds mange sparekrav til statens virksomhed formuleret i Danmarks retsforbunds principielle krav om skelnen mellem naturlige fællesopgaver og privates interesser og konkretiseret i flere omfattende spareplaner for staten – og i en lang række konkrete ændringsforslag til finansloven fremsat af Danmarks retsforbunds folketingsgruppe.

Der er med forslaget tænkt på afvikling af både eksportstøtte, støtte til produktudvikling og anden teknologisk udvikling, konsulentbistandsstøtte, støtte til strukturomlægninger, garantiordninger

rentestøtte, subsidierede takster for serviceydelser m. m. i det omfang, der reelt er tale om en erhvervsstøtte.

Den konkrete afvikling af erhvervsstøtten må naturligvis gennemføres i en takt, der tager hensyn til, at etablerede, fornuftige serviceapparaters videreførelse på brugerfinansieringsbasis er realistisk opnåelig. Afviklingstakten må således gradueres fra område til område – men overalt bør det gælde, at afviklingen af støtten bør ske så hurtigt som muligt under hensyn til det anføres.

Det skal anføres, at der med forslagets gennemførelse vil være mulighed for at spare mange milliarder kroner på de offentlige budgetter – og at lette skattetrykket væsentligt i kraft heraf.

Det skal endelig bemærkes, at rentesubsidieringsordningerne efterhånden har taget et sådant omfang, at over 50 pct. af lånekapitalen subsidieres – med den aldeles initiativdræbende ekstrahøje rente på det frie kapitalmarked som en uundgåelig følge. Også dette fænomen, der i høj grad forvrider udviklingsmulighederne for erhverv og initiativ og alt i alt hæmmer disse, gøres der med forslaget op med.

Det skal understreges, at der langt fra alene er tale om de direkte som »erhvervsfremmeordninger« betegnede erhvervstilskud med dette forslag. Subsidieringen er reelt langt mere omfattende end som så. Men konkret vedrørende »erhvervsfremmeordningerne« skal det bemærkes, at det om disse i vid udstrækning hedder sig, at de skulle gavne de mindre og mellemstore virksomheder – men reelt er der ingen tvivl om, at apparatet til at forbruge sådanne midler (administration m. v.) i langt overvejende grad alene besiddes af store virksomheder, der da opnår mest gavn af midlerne – bortset fra visse institutioner, der formidler. Der er hermed i hvert fald tale om, at det angivne hovedformål ikke indfries – men vigtigst forekommer det forslagsstillerne, at nyttevirkningen totalt af disse ordninger beskæftigelses- og initiativmæssigt må formodes at være negativ. Der er i hvert fald aldrig leveret dokumentation for en total positiv nyttevirkning for det samlede erhvervsliv.

Forslaget er i øvrigt i alt væsentligt en genfremsettelse af et forslag til folketingsbeslutning fra sidste samling, 1979-80 (2. samling), B 98, som blev 1. behandlet i folketinget den 17. april 1980, se Folketingstidende 1979-80 (2. samling), forhandlingerne sp. 7925-8020 samt tillæg A, sp. 4971. Dette forslag nåede ikke videre behandling i tinget

i den samling. Siden har »firepartiforliget« (»påskeægget«) bragt udviklingen på området endnu længere væk fra det ideelle, hvor et selvhjulpent erhvervsliv kan tilbyde enhver interesseret beskæftigelse: nye støtteordninger er kommet til, skatten er øget og arbejdsløsheden ligeså.

Så meget desto tydeligere forekommer behovet for omsadling at være.